

Verslag marktconsultatie 11 december

Plenair gedeelte: leidende principes en partnerschap

Leidende principes

- Deze principes worden gedeeld, maar gelden niet alleen voor de jeugdhulp, maar ook voor andere sectoren binnen het buiten het sociaal domein, en daarbij zeker ook voor het onderwijs en voorliggend veld. De jeugdhulpaanbieder levert jeugdhulp in de context waar anderen net zo belangrijk zijn in laten slagen van de jeugdhulp. De jeugdhulpaanbieder kan daarom hiervoor niet alleen als verantwoordelijke aan de lat staan. Aan gemeenten wordt gevraagd om regie te nemen op het verbinden van de sectoren.
- Het leidende principe “we laten een kind niet los voor een ander deze heeft vastgepakt” lijkt op gespannen voet te staan met normaliseren. Toelichting: deze ander hoeft geen professional te zijn, kan ook het informele netwerk zijn.
- De leidende principes lijken in tegenspraak met de invoering van arrangementen, waarin veel lijkt dichtgeregeld.
- Normaliseren behoeft nog uitwerking. De 9 perspectieven behoeven een praktische vertaling.
- 1G1P1R haalbaar vanwege privacyvraagstuk?

Partnerschap

- De wijze van samenwerking op basis van gedeelde leidende principes behoeven een routekaart zodat duidelijkheid komt over de rollen van gemeenten en aanbieders en de fasering van de transformatie.
- Daarbij hoort ook een heldere verwachting op de langere termijn over de te verwachten kosten (die niet zullen gaan dalen) zodat financiële risico's voor aanbieders aanvaardbaar zijn als ook duidelijkheid over welke financiële ruimte er is voor innovatie en ontwikkeling.
- Partnerschap/vertrouwen is een belangrijk leidend principe.
- De toegangsfunctie moet eerst goed ingericht zijn om het nieuwe werken een succes te maken, waarbij de aanbieders voor zichzelf een rol zien in kennis delen om tot een goede vraagverheldering te komen.
- De leidende principes vragen bewegingsruimte/innovatie/flexibiliteit in de contracten. De ontwikkelingen vragen deze flexibiliteit en samenwerking. Men mist dat nu in zowel de aanbesteding als in de relatie met Toegangen/gemeenten.
- Formuleer gezamenlijk de transformatie, met doelen en processtappen.
- Toezien dat afspraken ook uitgevoerd worden, meer regie op afspraken is nodig.
- Vraagt ook ruimte aan de professional. Dit is nu niet altijd aan de orde. Nu wordt pijn ervaren in de relatie tussen de toegangen en aanbieders; dit punt wordt niet door iedereen herkend.
- Geef ruimte voor aanbieders om tot een goede entiteit te komen, schep de mogelijkheid tot flexibel samenwerken over de samenwerkverbanden heen, zowel financieel als inhoudelijk.

Segment 1

- De ontwikkeling van SLT's zal van invloed zijn op de jeugdhulp. Het zal de systemische aanpak een impuls geven. In de SLT's behoort het gesprek (met WMO, onderwijs, etc.) plaats te vinden over wanneer goed genoeg is. Duidelijkheid over deze relatie en wat daarbij van de aanbieders wordt verwacht is essentieel om in te kunnen schrijven.
- Centrale regie in Zeeland is nodig op gedeelde vraagstukken, maar ook een lokale infrastructuur om samen te werken in de lokale context.
- Normaliseren vraagt een andere handelswijze; als voorbeeld wordt vervoer genoemd waarbij de huidige vanzelfsprekendheid eraf moet.
- Terugleggen van verantwoordelijkheid bij ouders, hetgeen het behalen van doelen gemakkelijker maakt.
- Betere gesprekken/analyse aan de voorkant gaan jeugdhulp voorkomen. Tegelijkertijd wordt gevraagd of hiermee de voordeur niet te groot en daarmee te duur wordt.
- Er zijn diverse initiatieven/interventies voorhanden (zoals ondersteuningsgroepen voor ouders, positieve gezondheid, estafette gezinnen), die maken dat jeugdhulp niet nodig is. De huidige schotten tussen de financieringsvormen maken deze organisatie wel lastig.
- Het onderwijs is belangrijk om mee samen te werken. Er zijn diverse ervaringen opgedaan waarbij bijvoorbeeld trainingen aan leerkrachten hebben geleid tot minder instroom.
- Bij het werken van jeugdhulpaanbieders binnen het onderwijs is niet altijd duidelijk welke financieringsstroom beschikbaar is, dit vraagt veel tijd en kan een drempel zijn om alternatieven te organiseren.
- Zorg voor een gezamenlijke innovatietafel zodat initiatieven beter worden opgepakt en uitwerking krijgen.
- Het niet voorhanden hebben van een pedagogische basis in de huidige lokale structuur zal de wachttijden in segment 1 doen toenemen.
- De transformatie vraagt een omslag in denken van de hele samenleving, waarbij gemeenten leidinggeven aan de maatschappelijke discussie en aanbieders een adviesrol hebben. Op termijn is een communicatieplan wellicht handig, voorwaarde hierbij is dat gemeenten en aanbieders eerst dezelfde taal spreken.

Segment 3.

- De vraag is wat een dekkend landschap is. Toelichting: dat we voor de jeugdhulpvragen een passend aanbod hebben.
- Aanbieders hebben informatie van gemeenten nodig over de ontwikkelopgave van het dekkend landschap (lonkend perspectief) om de beweging mee te maken.
- Om dit landschap te houden/krijgen is gedurende de contractperiode toegestaan om extra onderaannemers toe te staan.
- In Zeeland hebben we veel deskundigheid voorhanden. We zijn niet gewend om extra deskundigheid in te vliegen op de plek waar al jeugdhulp wordt verleend. Hierdoor worden jeugdigen onnodig doorgeschoven tussen aanbieders, terwijl er een acceptatieplicht is. Ook

voelt het eenzaam om een zaak te houden. Oplossing: maak het financieel mogelijk, geef sturing en organiseer een centraal “oplossings”-overleg.

- Er wordt sterk behoefte gevoeld aan centrale regie op o.a. randvoorwaarden, beschikbaarheid, flexibiliteit over de organisaties heen; faciliteer innovaties, maak beleid op mogelijkheden voor de arbeidsmarkt, zowel in kwaliteit als kwantiteit.
- Het idee van een vliegende brigade wordt genoemd (in Brabant actief). Voor Zeeland vinden verkennende gesprekken plaats voor een mogelijk ambulante plusteam. Hiervoor zijn verschillende organisaties gevraagd om mee te denken. Niet alle aanwezigen kennen dit initiatief. De BEN subsidies en spijkregeling kunnen middelen bieden.
- Onderlinge afspraken tussen aanbieders zijn nodig om de jeugdhulp in dit segment vol te houden; betrek hierbij de GI's en de veiligheidsketen (politie, justitie).
- Organiseer en financieer de Doorbraakmethode, met o.a. een flexibele schil maar ook casuïstiekoverleg om tot een perspectiefplan te komen.
- Voorkomen dat kinderen in segment 3 komen heeft prioriteit, maar wees dan bewust van de voorwaarden zoals: wees jezelf bewust dat ambulante aanbod extra geld gaat kosten omdat er meer professionals nodig zullen zijn (arbeidsinspectie: 2 hulpverleners naar een gezin)
- Om segment 3 te voorkomen is een lange adem nodig met sociaal domein brede-samenwerking waarvoor een infrastructuur nodig is waarin alle partijen zijn vertegenwoordigd.
- We zien hiaten in: forensische zorg, verslavingsproblematiek en jeugdhulp aan jeugdigen met een zware vorm van autisme.
- Ook aan onvoorwaardelijk wonen is behoefte. Maak deze leeftijd-onafhankelijk.
- Er zijn zorgen dat de knip tussen de segmenten, onvoldoende beweging brengt.
- Er vinden in andere regio's inspiratiesessies plaats om de transformatie op gang te brengen. Kan ook voor Zeeland.
- Er is behoefte aan een regionale infrastructuur om innovaties af te stemmen en vervolgens tot uitvoering te brengen. De huidige kopgroep kan mogelijk een rol hierin hebben. Data hebben hierin een belangrijke rol.
- Aanbieders kunnen veel meer met elkaar opzetten dan nu het geval. Genoemd wordt de kleinschaligheid.